

[Knud Kristensen.]

Landbruget og i Industrien. Det er altsaa ud fra en — for at bruge en Udtalelse af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Hartvig Frisch) — nationaløkonomisk Betragtning. Det er til Fordel for hele Landet, og saa at sige for alle Samfundsklasser her i Landet, at denne øgede Afsætning til Udlandet finder Sted. Men hvad siger nu nogle faa Dage efter den højtærede Landbrugsminister? Ja, han siger — ogsaa her ønsker jeg at komme med et kort Citat, Udtalelsen findes Sp. 525 —:

„Dersom Salget af den Slags Landbrugsprodukter“

—og her tænker han paa de Landbrugsprodukter, som vi ikke selv har Raastoffer nok til, men som vi maa købe en Del Raastoffer udefra til Fremstilling af —

„Dersom Salget af den Slags Landbrugsprodukter kun kan ske ved Køb af Varer, som nu bliver fremstillet af danske Arbejdere, maa man derfor i Landbruget forstaa, at disse Arbejdere har vanskeligt ved at se det fornuftige i en saadan Handel.“

Den højtærede Landbrugsminister skyder ganske vist her Arbejderne frem for sig og siger, at de har vanskeligt ved at forstaa det, og han fortsætter med, at ogsaa Bønderne, Landbrugerne, ikke vilde kunne forstaa det, hvis de var i en lignende Situation; men jeg tror ikke, jeg tager fejl, naar jeg siger, at dette er ogsaa Landbrugsministerens Opfattelse. Ganske vist kryber han paa en Maade i Skjul, men efter hans senere Udviklinger er der ingen Tvivl om hans Opfattelse, og det, der har Interesse i denne Forbindelse, naar vi skal bedømme Regeringens Stilling, er: hvad mener Landbrugsministeren? — og ikke: hvad mener Arbejderen, eller hvad mener de forskellige Klasser i vort Folk, ogsaa Landbrugerne? Jeg ser ikke rettere, end at der mellem disse to Udtalelser er en himmelvid Forskel. Udenrigsministerens Stilling er den: en øget Omsætning, den størst mulige Handelsomsætning med Udlandet er Vejen til Velstand for alle Klasser i Befolkningen; Landbrugsministerens Stilling er den, at paa visse Betingelser maa Omsætningen indskrænkes, nemlig hvis Produktionen gaar ud over det, som man selv er i Stand til at producere Raastoffer til herhjemme. Nu talte den ærede Ordfører for Socialdemokratiet om Dobbeltspil, om Tvetydighed, og adresserede det til en Landstingsmand, som ikke havde Mulighed for at svare det ærede Medlem her. Men det forekommer mig, at der for den ærede Ordfører for Social-

demokratiet er en meget mere nærliggende Opgave, nemlig at bringe Klarhed over dette: Er det Udenrigsministeren, vi skal tro paa i denne Sag, eller er det Landbrugsministeren? Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, var han nærmest tilbøjelig til at være enig med Landbrugsministeren. Jeg tror heller ikke, jeg tager fejl, naar jeg siger, at det socialdemokratiske Hovedorgan gennem de Artikler, det har bragt, stiller sig ved Siden af Landbrugsministeren. Og saa spørger jeg: Er det da ikke muligt, at vi kan faa Regeringens Stilling at vide? Hvad er det for en Politik, den stiler imod? Er det en øget Omsætning med Udlandet, uanset om der skal indføres betydelige Mængder af Raastoffer, eller er det en Begrænsning, som Landbrugsministeren tager til Orde for? Et Dobbeltspil her maa høre op, Tvetydigheden maa forsvinde, for det er, som det ærede Medlem Hr. Duborg saa rigtigt sagde, af fundamental Betydning for hele det danske Erhvervsliv.

Naar Udenrigsministeren gennem sin Udtalelse over for Landbruget giver det Udseende af, at her vil der af Regeringen blive gjort alt muligt for at afsætte det mest mulige, og man saa producerer paa Grundlag heraf, fremstiller i Tillid hertil Varer, men det alligevel, naar den Dag kommer, da de skal afsættes paa udenlandske Markeder, er Landbrugsministerens Teori, der slaar igennem, saa har man ganske misrøgtet, ja, mishandlet et Erhverv, der i Forvejen er i højeste Grad haardt ramt. For det er vel ikke Meningen, at disse to forskellige Opfattelser skal bruges hver til sit Behov, saadan at naar man kommer ind i Industricentrer, er det Landbrugsministerens Udtalelser, man anfører som Støtte for sin Politik, men naar man kommer ud i de Kredse, hvor man personlig og erhvervmæssigt i første Linie er interesseret i Eksporten, er det Udenrigsministerens Tale, man henviser til? Hvis det ikke er Meningen, maa vi saa faa Klarhed! Det mener jeg, Folketinget og Rigsdagen har Krav paa. Men ogsaa hele den danske Befolkning og det danske Erhvervsliv har saa sandt et uomtvisteligt Krav paa, at Regeringen giver os klar Besked om, hvilken Vej den vil søge at føre os frem ad.

Jeg vil foreløbig gaa ud fra, idet jeg henvender nogle Bemærkninger til Udenrigsministeren, at det er ham, der taler paa Regeringens Vegne, han har jo selv sagt det. Den højtærede Udenrigsminister udviklede i sine Udtalelser i den forholdsvis lange Tale, at man fra Regeringens Side havde gjort alt, hvad gøres kunde, for at